RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 92.773 van 29 januari 2001
in de zaak A. 70.352/IX-453.

In zake : 1. de NV JONCKHEERE,
2. de NV DEBA MEUBELEN,
3. de NV P.W. HEMELAER Interieur-Ontwerpers,
4. de VZW N.C.M.V., de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers, thans de VZW Unie van Zelfstandige Ondernemers, "UNIZO",
5. de VZW N.C.M.V., de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers, Arrondissement Sint-Niklaas, thans de VZW Unie van Zelfstandige Ondernemers, "UNIZO" - Arrondissement Sint-Niklaas,

die woonplaats kiezen bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Tewerkstelling en Arbeid, thans de minister van Werkgelegenheid.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV JONCKHEERE, de NV DEBA MEUBELEN, de NV P.W. HEMELAER Interieur-Ontwerpers, de VZW N.C.M.V., de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers en de VZW N.C.M.V., de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers, arrondissement SINT-NIKLAAS, op 16 augustus 1996 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het ministerieel besluit van 5 juni 1996 tot vaststelling van de plaatsen erkend als toeristisch centrum in uitvoering van het koninklijk besluit van 7 november 1966 betreffende de tewerkstelling op zondag in kleinhandelszaken en kapperssalons gevestigd in badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 1996;

Gelet op het arrest nr. 63.322 van 28 november 1996 waarbij de schorsing wordt bevolen van het ministerieel besluit van 5 juni 1996 tot vaststelling van de plaatsen erkend als toeristisch centrum in uitvoering van het koninklijk besluit van 7 november 1966 betreffende de tewerkstelling op zondag in kleinhandelszaken en kapperssalons gevestigd in badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra, in zoverre het de gemeente Sint-Gillis-Waas als toeristisch centrum erkent en waarbij de vordering voor het overige wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 63.323 van 28 november 1996 waarbij het beroep niet kennelijk gegrond is verklaard, waarbij de debatten worden heropend en de voortzetting van het geding volgens de gewone procedure wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 februari 1998, op welke datum de zaak sine die wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 22 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verzoekende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat het bestreden besluit luidt als volgt :

"De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
Gelet op de arbeidswet van 16 maart 1971, inzonderheid artikelen 14, § 2 en 32, § 2;
Gelet op het koninklijk besluit van 7 november 1966 betreffende de tewerkstelling op zondag in kleinhandelszaken en kapperssalons gevestigd in badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra, inzonderheid op artikel 2, 3°;
Gelet op het koninklijk besluit van 23 mei 1972 betreffende de tewerkstelling van jeugdige werknemers op zon- en feestdagen, inzonderheid op artikel 3;
Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;
Overwegende dat het noodzakelijk is de lijst te publiceren van de nieuwe plaatsen die werden erkend als toeristisch centrum;
Gelet op de dringende noodzakelijkheid,
Besluit :
Enig artikel. Zijn erkend als toeristische centra :
- de gemeente RAEREN,
- de gemeente SINT-GILLIS-WAAS,
- de gemeente SINT-MARTENS-LATEM,
- de gemeente TELLIN,
- de stad GENT en het gedeelte van de Antwerpsesteenweg op het grondgebied van SINT-AMANDSBERG en de gemeenten van OOSTAKKER en SINT-DENIJS-WESTREM,
- de stad WAVER.";

1.2. Overwegende dat de reglementaire bepalingen, waarin het bestreden besluit zijn rechtsgrond vindt, luiden als volgt :

- artikel 14, § 2, van de arbeidswet, opgenomen in afdeling 1 van hoofdstuk III, ("zondagsrust") bepaalt :

> "In badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra mogen de werknemers 's zondags tewerkgesteld worden in kleinhandelszaken en kapperssalons.
> De Koning bepaalt :
> 1° wat moet worden verstaan onder badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra;
> 2° de voorwaarden waaronder en de grenzen waarbinnen de werknemers 's zondags mogen tewerkgesteld worden.".

Artikel 32, § 2 van de arbeidswet heeft betrekking op de arbeidstijdsregeling voor jeugdige werknemers. Er wordt bepaald dat de Koning het verrichten van zondagsarbeid in bepaalde bedrijfstakken, bedrijven of beroepen kan toelaten en de voorwaarden ervan bepalen :

- artikel 2, 3° van het koninklijk besluit van 7 november 1966 en artikel 3, 3° van het koninklijk besluit van 23 mei 1972 bepalen :

> "Voor de toepassing van (dit besluit) worden beschouwd :
> (...)
> 3° als toeristische centra : de plaatsen die als zodanig zijn erkend door de Minister tot wiens bevoegdheid de arbeid behoort.
> Erkend kunnen alleen worden de plaatsen waarin een toeristisch onthaal wordt verzekerd door middel van instellingen welke door het Commissariaat-generaal voor het toerisme worden erkend en voor wier economie het toerisme van essentieel belang is ingevolge de toevloed van toeristen die er verblijven of er voorbij komen wegens het bestaan van bezienswaardigheden, natuurschoon, ondernemingen voor sportieve of culturele ontspanning, bedevaartoorden, logies of restauratiegelegenheden.
> Met het oog op de erkenning dient een daartoe strekkende aanvraag door bemiddeling van het gemeentebestuur te worden gericht aan de Minister, bedoeld in het eerste lid";

2.1. Overwegende dat, blijkens het verzoekschrift, de eerste drie verzoekende partijen zich beroepen op hun hoedanigheid van meubelhandelaars uit het Waasland "in de onmiddellijke buurt van o.a. Sint-Gillis-Waas" die onderworpen zijn aan de verplichting om 's zondags geen personeel tewerk te stellen en wiens omzetcijfer nadelig beïnvloed wordt door de opheffing van het verbod van tewerkstelling dat met het bestreden besluit wordt ingesteld; dat de vierde verzoekende partij verwijst naar haar maatschappelijk doel -het verdedigen van de belangen van zelfstandigen, van kleine en middelgrote ondernemingen en beoefenaars van vrije beroepen- en aanstipt dat het besluit "het louter lokale belang (overstijgt)" in die zin dat het besluit op meerdere steden en gemeenten van toepassing is, dat het voor "grotere bedrijven" een reden zal zijn om zich in die gemeenten te vestigen, en dat het abnormale concurrentie berokkent niet alleen aan de gevestigde handelaars maar aan alle handelaars die zich in de betrokken gemeenten zullen vestigen terwijl de vijfde verzoekende partij verwijst naar haar belang om de belangen van lokale zelfstandigen en handelaars uit het Waasland te verdedigen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij twee ontvankelijkheidsexcepties aanvoert; dat zij vooreerst stelt dat de erkenning als toeristisch centrum van de gemeenten Sint-Martens-Latem, Raeren, Tellin en van de stad Waver niet wordt bestreden; dat zij vervolgens uiteenzet dat naar haar oordeel de eerste twee verzoekende partijen geen geoorloofd belang hebben bij het beroep omdat zij zelf, in strijd met het verbod op zondagsarbeid, 's zondags open zijn voor het publiek, terwijl de vierde en vijfde verzoekende partijen zich in de duale positie bevinden dat een deel van hun leden zelfs voordeel kan halen uit de bestreden beslissing en terwijl zij niet kunnen opkomen voor de eigen belangen

van welbepaalde individualiseerbare leden van de vereniging;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord volgende repliek voeren: het feit dat de eerste en de tweede verzoekende partij zich in feite in een "onzekere, zelfs onwettige situatie bevinden" houdt niet in dat zij om het even welke beslissing moeten gedogen; de vierde verzoekende partij verdedigt de beroepsbelangen van de zelfstandigen, van kleine en middelgrote ondernemingen tegen grotere bedrijven die zich in de betrokken gemeenten kunnen vestigen en die de normale concurrentie zullen verstoren en de vijfde verzoekende partij verdedigt de belangen van de lokale handelaars uit het arrondissement Sint-Niklaas; het belang van de vierde en vijfde verzoekende partij mag niet afhankelijk worden gemaakt van de vraag of de belangen van al haar leden gelijklopend zijn, aangezien het voor het bestrijden van een reglement volstaat dat een deel van de leden gegriefd is;

2.4.1. Overwegende dat de eerste drie verzoekende partijen zich in het geding aanbieden als meubelhandelaars gevestigd in het Waasland (St. Niklaas en Temse) in de onmiddellijke buurt van Sint-Gillis-Waas; dat hun belang er in bestaat te beletten dat ondernemingen in de gemeente Sint-Gillis-Waas een voordeel verkrijgen; dat de omstandigheid dat zij ook nu reeds, blijkbaar omdat de overheid die situatie gedoogt, 's zondags personeel zouden tewerk stellen, hun belang bij het beroep niet ongeoorloofd maakt; dat hun belang wel tot de regeling voor die gemeente beperkt is;

2.4.2.1. Overwegende dat de vierde en vijfde verzoekende partij, beiden organisaties van zelfstandige ondernemers, de beroepsbelangen van hun leden behartigen; dat, volgens artikel 3, § 1, van haar statuten zoals die bepaling op het ogenblik van het bestreden

besluit van toepassing was, de vierde verzoekende partij tot doel had :

> "De zelfstandige ondernemers uit Vlaanderen en Brussel te verenigen, hun belangen te behartigen en te bevorderen en aangepaste sociale en bedrijfs-economische dienstverlening uit te bouwen. (...). De belangenbehartiging door de vereniging bestrijkt alle terreinen die voor de doelgroep relevant zijn, in het bijzonder de ekonomische, sociale, kulturele, juridische en algemeen maatschappelijke belangen. (...).";

dat volgens artikel 3, eerste lid van haar statuten zoals die bepaling op het ogenblik van het bestreden besluit van toepassing was, de vijfde verzoekende partij tot maatschappelijk doel had :

> "De vertegenwoordiging en behartiging van de belangen van de burgerij en de middenstand op basis van de christelijke sociale leer"

terwijl artikel 5 van de statuten volgende inhoud had :

> "De vereniging spreidt haar werking uit over gans het arrondissement (...)";

dat, naar blijkt uit het door de raadsman van de verzoekende partijen ter terechtzitting overgelegd bewijsstuk, de naamsverandering die in de loop van de onderhavige procedure doorgevoerd is, aan die doelstellingen geen wijziging heeft gebracht;

2.4.2.2. Overwegende dat de beide verzoekende partijen zich verzetten tegen een beslissing waarbij aan ondernemingen die in een aantal met name genoemde gemeenten gevestigd zijn of zich zullen vestigen en die in concurrentie staan met sommige van hun leden uit andere gemeenten, een economisch voordeel in het vooruitzicht wordt gesteld; dat daarin een collectief belang van hun leden onderkend wordt hetwelk zij voor de Raad van State kunnen verdedigen;

Overwegende evenwel dat het recruteringsveld van de vierde verzoekende partij beperkt is tot Vlaanderen en Brussel en dat van de vijfde verzoekende partij tot het arrondissement Sint-Niklaas; dat indien het in beginsel niet uitgesloten kan worden geacht dat een organisatie van in Vlaanderen en Brussel gevestigde zelfstandigen opkomt voor de verdediging van de belangen van haar leden die benadeeld kunnen worden door de regeling ingevoerd voor de gemeenten Raeren, Tellin of Waver, de Raad van State toch vaststelt dat de vierde verzoekende partij de band die sommige van haar leden met de drie in Wallonië gelegen gemeenten heeft of kan hebben op geen enkele wijze concretiseert; dat voor die gemeenten het belang van de vierde verzoekende partij dan ook als een actio popularis afgewezen wordt; dat dezelfde redenering geldt voor de vijfde verzoekende partij; dat haar belang beperkt is tot de regeling ingesteld voor de gemeente Sint-Gillis-Waas, die in het arrondissement Sint-Niklaas gelegen is;

2.4.2.3. Overwegende, samenvattend, dat het belang van de eerste drie en dat van de vijfde verzoekende partij beperkt is tot de regeling ingevoerd voor de gemeente Sint-Gillis-Waas; dat de vierde verzoekende partij daarnaast ook belang heeft bij het bestrijden van de regeling ingevoerd voor de stad Gent en voor de gemeente Sint-Martens-Latem;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het eerste middel aanvoeren dat het bestreden besluit, omdat het reglementair van aard is, aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State onderworpen moest worden of dat er minstens deugdelijke redenen moesten worden opgegeven waarom dat advies wegens hoogdringendheid niet ingewonnen kon worden terwijl de door de verwerende partij aangevoerde redenen die hoogdringendheid niet afdoende kunnen staven;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in hoofdorde betoogt dat het bestreden besluit "individuele rechtshandelingen" tot voorwerp heeft en geen algemene regels formuleert die toepasselijk zijn op alle staatsburgers of op een categorie van staatsburgers zodat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet moest ingewonnen worden; dat zij bijkomend betoogt dat de aangelegenheid wel degelijk hoogdringend was aangezien de schoolvakantie en het bijhorend "toeristisch hoogseizoen" dichtbij was;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord betogen dat het bestreden besluit wel degelijk een reglementair karakter heeft aangezien het van toepassing is op "alle huidige en toekomstige handelaars gevestigd in de bedoelde gemeenten" en het dus niet "geïndividualiseerd (is)"; dat zij voort herhalen dat de hoogdringendheid niet verantwoord wordt, dat minstens niet verantwoord wordt waarom geen advies binnen de drie dagen ingewonnen kon worden;

3.4.1. Overwegende dat, blijkens de aanhef van het bestreden besluit, de verwerende partij bij de totstandkoming van de tekst van oordeel was dat hij aan de afdeling wetgeving van de Raad van State moest voorgelegd worden; dat evenwel die vaststelling niet volstaat opdat de Raad van State de naleving van het door artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ingesteld substantieel vormvoorschrift zou onderzoeken; dat immers de verplichting om voor reglementaire besluiten het advies van de afdeling wetgeving in te winnen uit de wet zelf voorvloeit, dat het bestuur op dat stuk geen appreciatieruimte heeft en dat het dus niet eigenmachtig kan beslissen een niet-reglementair besluit toch voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voor te leggen;

Overwegende dat artikel 3, § 1, lid 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de verwerende partij de verplichting oplegt om de tekst van ieder "ontwerp van reglementair besluit" aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen; dat als reglementair in de zin van die bepaling moet worden gezien een besluit waarin een rechtsregel wordt geformuleerd en dat een algemene strekking heeft, dit wil zeggen dat het op abstracte wijze een situatie regelt die zich in een onbepaald aantal gevallen kan voordoen;

3.4.2. Overwegende dat met het bestreden besluit een aantal met name genoemde gemeenten overeenkomstig de wetgeving betreffende de zondagsrust, een erkenning als toeristisch centrum verkrijgen; dat die erkenning tot gevolg heeft dat kleinhandelszaken en kapperssalons in die gemeenten 's zondags werknemers mogen tewerk stellen; dat dergelijk -het weze als te dezen collectief- erkenningsbesluit, dat zich beperkt tot het toepassen van een wettelijke regeling op een welbepaalde concrete situatie zonder zelf een nieuwe norm in te stellen, niet het reglementair karakter heeft dat bedoeld wordt in artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat, aangezien het bestreden besluit niet voldoet aan de eerste voorwaarde om als reglementair beschouwd te kunnen worden, de vraag of het besluit een algemene strekking heeft, niet meer relevant is; dat de omstandigheid dat met één besluit meerdere gemeenten worden erkend, aan die vaststelling niets verandert;

3.4.3. Overwegende dienvolgens dat het bestreden besluit niet onderworpen was aan de verplichte raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het vierde middel aanvoeren dat, wat de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas betreft, de voorwaarden voor het verlenen van de erkenning, bepaald in artikel 2, 3° van het koninklijk besluit van 7 november 1966 niet vervuld zijn aangezien er in die gemeente geen V.V.V.-kantoor is en er ook geen hotel, cultureel centrum, een op zichzelf staande sporthal of enige 'belangwekkende bezienswaardigheid' te vinden is; dat naar hun oordeel die erkenningsvoorwaarden ook niet vervuld zijn voor "de buitenrand van de stad Gent, zijnde het gedeelte van de Antwerpsesteenweg op het grondgebied van Sint-Amandsberg en de gemeenten van Oostakker en Sint-Denijs-Westrem";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet wat volgt : a) wat de gemeente Sint-Gillis-Waas betreft is thans gebleken dat er 'een toeristische opvang wordt verzorgd door de gemeente' zonder dat er een erkend infokantoor actief is en dat 'het toerisme van essentieel belang is voor de economie' wat blijkt uit de ligging in het Land van Waas met talrijke bezienswaardigheden zoals typische hoeve-gebouwen, kerken, dorpsgezichten, het kasteel de Vaulogé, verschillende wandel- en fietsroutes en de aanwezigheid 'van een camping, 10 restaurants en 6 tavernes'; b) wat de stad Gent betreft toont het administratief dossier van de zaak aan dat de erkenningsvoorwaarden vervuld zijn want er is een erkend toeristisch infokantoor en het toerisme is van essentieel belang voor de economie, wat blijkt uit de 'talrijke toeristische aantrekkingspunten', het belang als verblijfs- en congrescentrum en het aantal horeca- en kleinhandelszaken (2 200 kleinhandelszaken, 29 hotels met 400 000 overnachtingen per jaar, een jeugdherberg en 2 campings);

4.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord verwijzen naar de termen

van het arrest nr. 63.322 van 28 november 1996 waarbij de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas is geschorst en stellen dat er geen nieuwe feitelijke gegevens aan het dossier zijn toegevoegd; dat zij, wat de erkenning van de stad Gent betreft, opmerken dat de verwerende partij stukken overlegt die betrekking hebben op de gehele stad maar niet op de hier erkende wijk;

4.4.1. Overwegende dat in het schorsingsarrest nr. 63.322 van 28 november 1996 een citaat is opgenomen uit het verslag van de inspectie van de sociale wetten waaruit blijkt dat, wat de gemeente Sint-Gillis-Waas betreft, niet aan alle reglementair gestelde criteria is voldaan; dat in het schorsingsarrest ook verwezen is naar een nota van 7 maart 1996 van de kabinetschef van de minister van Tewerkstelling en Arbeid waarin hij mededeelt dat de minister 'tot de bevinding is gekomen' dat de gemeente Sint-Gillis-Waas wel degelijk voor erkenning in aanmerking komt; dat in hetzelfde arrest ook aangenomen is dat de minister de gemeente Sint-Gillis-Waas vervolgens als toeristisch centrum erkend heeft op grond van de motieven dat de gemeente "inderdaad beschikt over een erkende toeristische onthaaldienst en het toerisme er een belangrijke economische factor vormt", zonder dat het administratief dossier van de zaak de noodzakelijke feitelijke gegevens bevatte die die redengeving ondersteunen;

Overwegende dat de verwerende partij ook met haar memorie van antwoord die feitelijke gegevens niet overlegt; dat zij integendeel zelfs formeel toegeeft de eerste voorwaarde voor de erkenning niet te vervullen, te weten dat het toeristisch onthaal in de gemeente verzekerd wordt door middel van een instelling die door het Commissariaat-generaal voor het toerisme is erkend; dat de verzoekende partijen dienvolgens terecht aanvoeren dat niet voldaan is aan de voorwaarden voor de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas als toeris-

tisch centrum; dat, wat die erkenning betreft, het middel gegrond is;

4.4.2. Overwegende, wat betreft de erkenning van de stad Gent, van een deel van Sint-Amandsberg, van Oostakker en van Sint-Denijs-Westrem, dat die beslissing steun vindt in de nota van 30 augustus 1995 van de inspecteur-districtshoofd, waarin vermeld is wat volgt :

> "Gezien de stad Gent over een erkende toeristische dienst beschikt, gezien de talrijke toeristische aantrekkingspunten zowel op het vlak van de beziens-waardigheden (musea, kerken ..., cf. bijlage 1), sportieve (Blaarmeersen) en culturele (opera, toneel, filmzalen) ontspanning, gezien het belang als verblijfs- en congrescentrum, gezien het belang van het toerisme voor de horecasector en de kleinhandelssector breng ik een gunstig advies uit betreffende de erkenning van Gent als toeristisch centrum.
>
> De erkenning kan beperkt worden tot de gebieden die voor de fusie van de gemeenten overeenstemden met
> - de stad Gent (postnummer 9000) + het gedeelte van de Antwerpsesteenweg op het grondgebied van St.-Amandsberg
> - de gemeente Oostakker
> - de gemeente St. Denijs-Westrem";

Overwegende dat de vierde verzoekende partij de feitelijke gegevens vermeld in die nota niet betwist;

Overwegende dat op grond van de gegevens opgenomen in het eerste deel van dat citaat, de verwerende partij de gehele stad Gent zoals zij thans bestaat als een toeristisch centrum kon erkennen; dat de sub 1.2. geciteerde teksten ook slechts werkbaar zijn indien men, in beginsel althans, het begrip 'plaats' gelijkstelt met het gehele grondgebied van de gemeente; dat, met die vaststellingen voor ogen, de vierde verzoekende partij niet relevant aanvoert dat het bewijs niet geleverd wordt dat de reglementaire erkenningsvoorwaarden niet vervuld zijn ten aanzien van de beperkte sector waarvoor de erkenning geldt; dat het middel, wat

de erkenning van gedeelten van de stad Gent betreft, niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat het auditoraatsverslag beperkt is tot het onderzoek van het eerste en het vierde middel; dat hiervoor het eerste middel niet gegrond bevonden is; dat het vierde middel gedeeltelijk gegrond bevonden is, met name in zoverre het de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas betreft; dat, aangezien het bestreden besluit betrekking heeft op zes aparte erkenningen, de onmiddellijke vernietiging zich opdringt van de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas;

5.2. Overwegende dat, als sub 2.4.2.3. gezien, het belang van de vierde verzoekende partij bij het beroep ook aangenomen wordt ten aanzien van de regeling ingesteld voor de gemeente Sint-Martens-Latem; dat dienvolgens, aangezien het zesde middel uit het verzoekschrift betrekking heeft op de erkenning van de gemeente Sint-Gillis-Waas en derhalve, gelet op wat hiervoren is uiteengezet, irrelevant wordt, een nader onderzoek zich opdringt over de middelen die de vierde verzoekende partij aanvoert tegen de andere erkenningen die met het bestreden besluit zijn gebeurd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 5 juni 1996 tot vaststelling van de plaatsen erkend als toeristisch centrum in uitvoering van het koninklijk besluit van 7 november 1966 betreffende de tewerkstelling op zondag in kleinhandelszaken en kapperssalons gevestigd in badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 1996 in zoverre het de gemeente Sint-Gillis-Waas als een toeristisch centrum erkent.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De debatten worden heropend.

Artikel 4.

Het door de auditeur-generaal aangeduide lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**